

Index

concupiscentia habitualis, & aliquid quasi formale, scilicet privatio iustitiae originalis. Durandus. Alij.

DIST. XXXI. QVAESTIO I.

¶ Vtrum peccatum originale sit subiective in carne. Caro non est subiectum peccati originalis, sed anima. Peccatum originale prius est subiective in essentia animae quam in eius potentijs. Durandus.

Peccatum originale causatur in anima virtute seminis in facti, vel à carne infecta. Durandus. Scotus.

DIST. XXXII. QVAESTIO I.

¶ Vtrum omnes animae ab origine sint aequales. In animabus rationalibus sunt diversi gradus: eiusdem tamen speciei. Durandus. Henricus. Bernardus.

DIST. XXXIII. QVAESTIO I.

¶ Vtrum peccato originali debeatur poena sensibilis. Privatio divinae visionis est propria, & sola poena peccati originalis post mortem. loquendo de penis formaliter inexistentibus: aut inhaerentibus per se &c. Grego.

Decedentes cum solo peccato originali non patiuntur ullam afflictionem doloris interioris. Durandus.

DISTIN. XXXIII. QVAESTIO I.

¶ Vtrum ratio boni sit proprie absoluta. Bonum in sua ratione includitur formaliter respectu rationis, nec est mere absolutum. Scotus ite.

Bonum importat respectum ad appetitum. Scotus. Alij. Bonum convertitur cum ente, nec est superius, aut inferius ad ens. Durandus.

QVAESTIO II.

¶ Vtrum malum sit aliqua natura positiva. Malum formaliter sumptum non est aliqua natura positiva. Quidam à Gregorio recitati.

Nullum malum per se causam habet. habet tamen causam per accidens, quae est bonum aliquod. Scotus. Aureo.

Malum in quantum huiusmodi diminuit bonum naturae, sed non potest illud totaliter corrumpere. Sco. Durandus.

DIST. XXXV. QVAESTIO I.

¶ Vtrum in quolibet peccato sit aliquis actus. Actus humanus si sit malus, habet proprie rationem peccati. Gregorius. Aureolus.

In quolibet peccato requiritur aliquis actus, non tamen omne peccatum est actus: nec includit intrinsicè actum. Durandus. Alij quos recitat Adam.

DIST. XXXVI. QVAESTIO I.

¶ Vtrum malum sufficienter dividatur per culpam, & penam. Omne malum in rebus voluntarijs consideratum est culpa vel poena. Aureolus.

Omnis poena in quantum poena est infligitur propter aliquam culpam. Durandus.

Omnis poenae Deus est auctor. Durandus.

DIST. XXXVII. QVAESTIO I.

¶ Vtrum actus peccati sit à Deo. Deus non est causa peccati, ut peccatum est.

Actus peccati producit effectus à Deo. Aureolus. Alij, quos recitat Gregorius. Durandus.

DIST. XXXVIII. QVAESTIO I.

¶ Vtrum bonitas actus voluntatis sit ex fine. Ad bonitatem actus voluntatis requiritur appetitus recti finis, non tamen sufficit. Quidam à Gregorio recitati.

DIST. XXXIX. QVAESTIO I.

¶ Vtrum in actibus intellectus possit esse peccatum. In actibus intellectus potest esse peccatum, & culpa, sed non aequè proprie sicut in actibus voluntatis. Duran.

Conscientia proprie loquendo nominat actum, & non potentiam nec habitum, & pertinet ad intellectum, & non ad voluntatem formaliter. Durandus.

Recta conscientia ligat & obligat simpliciter & per se, conscientia vero erronea obligat solum secundum quid, & per accidens. Durandus.

DIST. XL. QVAESTIO I.

¶ Vtrum aliqua actio humana possit esse indifferens ad bonum, & malum morale. Nullus actus humanus secundum individuum consideratus est indifferens: licet aliquis actus humanus secundum speciem sit indifferens. Scotus. Durandus.

Nullus actus humanus secundum individuum consideratus in habente gratiam est indifferens ad meritum, & demeritum. Scotus. Durandus.

Vna & eadem actio potest successivè esse bona, vel mala. Durandus.

DIST. XLI. QVAESTIO I.

¶ Vtrum quilibet actio hominis infidelis sit peccatum. Non omnis actio hominis infidelis est peccatum, vel culpa. Gregorius.

DIST. XLII. QVAESTIO I.

¶ Vtrum actus exterior, & interior sint duo peccata, vel tantum unum. Actus exterior, & actus interior sibi coniunctus in malis non sunt duo peccata: sed tantum unum. Gregorius.

Actus exterior aliquam addit bonitatem vel malitiam suam per actum interiorum præcisè sumptum: scilicet illam, quam habet ex termino proximo. Aliquam autem non addit: scilicet illam, quam habet actus interior ex fine, nunquam vero addit poenam, aut præmium essentialia actui voluntatis: si sit in se completus. Multi Scotus ite.

Scotus. Aureolus.

DIST. XLIII. QVAESTIO I.

¶ Vtrum omne peccatum sit mortale. Peccatum veniale differt à mortali sicut imperfectum à perfecto in eodem genere. Aureolus. Durandus.

Peccatum veniale, & mortale vno modo differunt in genere, & alio modo possunt sub eodem genere contineri. Aureolus.

Superbia & cupiditas sunt specialia peccata sunt radix, & initium omnis peccati. Durandus.

DISTINCTIONO XLIII.

QVAESTIO I.

¶ Vtrum potentia peccandi sit à Deo. Potentia peccandi quantum ad positivum, quod importat à Deo est, non autem quantum ad defectum quem connotat. Scotus. Aureolus. Durandus.

Explicit tabula secundi libri defensionum. S. T. ho.